

תחינה לאם לומר בביתה לפני חופה בנה או בתרה

רבעון כל העולמים, היום הזה הוא היום משmach בחיינו, פי אפוי זוכים היום להוביל ולהכניס את בָּנָנו (בתנו) לחופה עם בת זוגו (בן זוגה), שהכרזו עליהם בשם שְׁמִיךְ טרם יצירתם. על פן אנכי, אם, ענייה וזללה, באה אליך בבכי ובדמעות ומתחננת לבב נשבך: אל רחום וחנון, שלח נא את ברכתך, ברכת אלקים, מן השמיים, לקשר של קימא בין החתן והכלה הנשאים היום למזל טוב. שלח מלאכיך הטוביים ללוותם לחפותם, ותפתח לבני (לבתי) שערי חן וחסד, שישאו חן וחסד זה בעניין זה פחן וכחสด שְׁנַתְּתָה על פני-ה של אסתר המלכה. ותתנו אוטם בחיי של מנוחה ושלוה, ולא ישררו בתוכם ריב ושנאה, אך שלום ואחותה ישפנו בביותם לנצח. וקשר הקדושים והנשואין שיתקשו היום, שייה-ה בחופה וקדושין על פי משפט תורהנו הקדושה, יה-ה קשר אמיתי שנ-קיימה, ולא יפרדו זה מזה לעולם:

ה הטוב והרחום! תנ לבניינו ولבנותינו פרנסת מידך הרחבה ולא מיד בשר ודם, ויתפרנסו תמיד בכבוד ובברכה והצלחה. ואל ישולט בהם יצר הרע וعين הרע. ואני ובעלי נזכה ייחדו לראות כל הטוב בבניינו, ממשאלות עמוק לבנו, וילכו לחופה בשעה טובה ומצחגת, אמן:

האב והאם יניחו ידייהם על ראש החתן והכלה ויברכון כמשאלות לבם וביברכת חהנים,
יברך ונגי.